

Με βάση τα κριτήρια του Eurogroup του Μαΐου του 2016 που προέρχονται από τη μελέτη του IMF το 2013, η βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους απαιτεί ότι οι χρηματοδοτικές ανάγκες θα πρέπει να παραμένουν κάτω από το 15% του ΑΕΠ (μέχρι το 2022) και κάτω από το 20% στη συνέχεια. Η μη τήρησή τους θα έκανε την ελληνική οικονομία επίφοβη για σοβαρές κρίσεις, διότι θα έθετε σε κίνδυνο τη δυνατότητά της να επαναχρηματοδοτεί το χρέος της με λογικό κόστος. Το πρόβλημα των αποφάσεων για το ελληνικό χρέος είναι ότι οι παραπάνω κανόνες μπορούν να προσεγγιστούν με πάρα πολλές μεθοδολογίες και εξαρτώνται από βασικές υποθέσεις, όπως είναι ο μελλοντικός αριθμός μεγέθυνσης της οικονομίας, το πρωτογενές πλεόνασμα, ο πληθωρισμός, το κόστος χρήματος, η αβεβαιότητα και οι ιδιωτικοποιήσεις. Επειδή, δε, οι υπολογισμοί εκτείνονται για ένα πολύ μεγάλο διάστημα, πολύ μικρές αποκλίσεις στις παραδοχές θα έχουν πολύ μεγάλες διαφορές στα αποτελέσματα.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ πλευρά προσέρχεται στη συζήτηση με βάση τέσσερα σημεία:

➤ Υπάρχει ηθική υποχρέωση της διεθνούς κοινότητας για μια γενναία συμβολή στην απομείωση του χρέους, καθώς υπομέναμε το 2010 όλο το κόστος για τη διάσωση του διεθνούς οικονομικού συστήματος.

➤ Το χρέος είναι μη βιώσιμο σε σχέση με τις υπάρχουσες και μελλοντικές δυνατότητες της οικονομίας και, έτσι και αλλιώς, δεν πρόκειται να αποπληρωθεί μέχρι το 2060, παρά μόνο μέρος του.

➤ Εάν δεν μειωθεί το χρέος, δεν πρόκειται ποτέ να μειωθεί ουσιαστικά το κόστος του δημόσιου δανεισμού, άρα δεν πρόκειται ποτέ να δημιουργηθεί δημοσιονομικός χώρος, που είναι απαραίτητος για μια νεοκεϋνσιανή αντίληψη επανεκκίνησης της ελληνικής οικονομίας (μέσω αύξησης της ζήτησης).

➤ Ο ηθικός κίνδυνος (ο κίνδυνος, δηλαδή, η υπερχρέωση να μείνει ατιμώρητη) έχει απομειωθεί από τον κοινωνικό μας πόνο.

Η ΑΝΤΙΠΑΛΗ άποψη έχει και αυτή τέσσερα σημεία επιχειρηματολογίας:

➤ Ακόμα και να υπάρχει ηθική υποχρέωση της διεθνούς κοινότητας απέναντι στην Ελλάδα, οι επιπτώσεις της θα περιλαμβάνουν και τις άλλες μνημονιακές και γενικά υποστηριζόμενες από τη διεθνή κοινότητα υπερχρεωμένες χώρες. Άρα δεν μπορεί να έχουν

γράφει

ο δρ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ε. ΠΕΤΡΑΚΗΣ*

*Καθηγητής Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών

“ Η υπερπροβολή των πολιτικών επιδιώξεων στο ζήτημα της «ρύθμισης του χρέους» θα μπορούσε τελικά να έχει καθαρό αρνητικό αποτέλεσμα ”

Τα «μυστικά» της ρύθμισης του χρέους

εφαρμογή μόνο για την ελληνική οικονομία.

➤ Ο δημοσιονομικός χώρος διαμορφώνεται ήδη από ένα χαμηλό κόστος εξυπηρέτησης και με ορισμένες σχετικά εύκολες ρυθμίσεις επανοργάνωσης του χρέους θα παραμείνει έτσι για πολλά χρόνια.

➤ Μπορεί ο κοινωνικός πόνος να είναι αδιαμφισβήτητος, αλλά το ελληνικό πολιτικό σύστημα φαίνεται ότι δίνει συστηματικά σήματα επαναληπτικότητας συμπεριφορών που σχετίζονται με τον δημοσιονομικό εκτροχιασμό.

➤ Είναι πολύ δύσκολο τα ευρωπαϊκά Κοινοβούλια να πάρουν αποφάσεις που επιβαρύνουν τους πολίτες τους (ονομαστικό κούρεμα και γενναίες ρυθμίσεις).

ΤΙ ΕΙΝΑΙ, όμως, προς το συμφέρον της ελληνικής πλευράς; Θα μου πείτε, βεβαίως, να διαγραφεί πλήρως το χρέος.

Μια, όμως, εθνική στρατηγι-

κή που θα υπερασπιζόταν το μεσομακροπρόθεσμο όφελος του ελληνικού λαού (ανεξαρτήτως, δηλαδή, λαϊκιστικών ωφελειών), θα αφαιρούσε από το τραπέζι αυτήν την πρόταση ως ανέφικτη και παντελώς ανορθόδοξη (στο πλαίσιο του συστήματος αξιών που έχουμε), εκτός εάν μπορούσαμε να επικαλεστούμε ένα εξαιρετικό πολιτικό, γεωστρατηγικό γεγονός (όπως π.χ. έγινε στη Γερμανία το 1953).

Από εδώ και πέρα, υπάρχει ένας σαφής κίνδυνος: με βάση την επιθυμία της ελληνικής κυβέρνησης να επιτευχθεί μια όσο το δυνατόν πιο θεαματική συμφωνία για το χρέος, να αναλάβουμε καινούργια βάρη. Όπως, δηλαδή, για να επιτύχουμε την «καθαρή έξοδο» υπερφορολογηθήκαμε σε βαθμό που δεν είχαμε φανταστεί, έτσι και τώρα επιδιώκοντας πάλι ένα πολιτικό στόχο (ρύθμιση χρέους) να συμφωνήσουμε σε νέες συνθήκες δημοσιονομικού περιορισμού. Στο σημείο αυτό θα θυμίσουμε ότι με το κλείσιμο της δεύτερης αξιολόγησης φορτωθήκαμε τα υπέρογκα πλεονάσματα μέχρι το 2022 που συνδέονται με τις τωρινές αποφάσεις του χρέους. Συνεπώς, θα πρέπει, πρώτον, να αποφύγουμε πάση θυσία να μείνουμε πάλι μόνο με τις υποχρεώσεις και να επιδιώξουμε να μας δοθούν τουλάχιστον αυτά που γνωρίζουμε (αποπληρωμή IMF, επιμκύνσεις λήξεων, ANFA's), διότι ούτε αυτό είναι σίγουρο. Δεύτερον, σι- δίποτε προσθέσουμε στη νέα συμφωνία για το χρέος να έχει ως γνώμονα την ελαχιστοποίηση της ζημιάς (σε όρους ευημερίας και ανάπτυξης) που θα μπορούσε να συνοδεύει τη νέα αυτή ρύθμιση.

Τις δύο αυτές προτάσεις πολιτικής τις θεωρούμε ιδιαίτερα σημαντικές, διότι η υπερπροβολή των πολιτικών επιδιώξεων στο ζήτημα της «ρύθμισης του χρέους», όπως ακριβώς και στην «έξοδο στις αγορές», θα μπορούσε τελικά να έχει καθαρό αρνητικό αποτέλεσμα και για τους πολίτες και για την οικονομία.

Γεωργιάδης

top

επικαιρότητα

«ΧΤΙΖΟΥΝ» ΚΟΙΝΟ ΜΕΤΩΠΟ ΑΜΥΝΑΣ

Στο Βερολίνο, στο Παρίσι, αλλά και στις Βρυξέλλες μιλούν πλέον για την αναγκαιότητα η Ε.Ε. να αποκτήσει κοινή εξωτερική, αλλά και κοινή αμυντική πολιτική

● ΣΕΛ. 8

ΠΑΝΤΕΟΥ ΣΤΗΝ ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ

Να απαντήσει θετικά στην πρόσκληση για συνάντηση στον Λευκό Οίκο, που του απηύθυνε ο Ντόναλντ Τραμπ, σκέφτεται ο Ρώσος Πρόεδρος Βλαντιμίρ Πούτιν

● ΣΕΛ. 39

Άρθρα - Αναλύσεις

ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΜΠΟΤΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΙΧΑΛΕΛΗΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΑΥΡΟΣ

ΝΙΚΟΣ ΜΠΟΡΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΚΗΣ ΚΟΣΩΝΑΣ

ΜΑΚΗΣ ΤΖΙΦΡΑΣ

ΠΑΝΑΓΗΣ ΓΑΛΙΑΤΣΑΤΟΣ

Real news

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΗΦΙΣΙΑΣ 215,
Τ.Κ. 151 24, ΜΑΡΟΥΣΙ ΑΘΗΝΑ.
Τ: 211 200 8300,
F: 211 200 8399.
U: www.real.gr,
E: news@realnews.gr

ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
ΝΙΚΟΣ ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ:
ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΕΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ:
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΜΠΟΤΗΣ,
ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΑΛΕΜΗΣ

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΕΣ:
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ,
ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΓΑΝΗΣ,
ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΠΟΥΖΙΩΤΗΣ
CREATIVE DIRECTOR:
ΒΙΚΥ ΝΙΚΙΔΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:
REAL MEDIA A.E.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ & ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ:
ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΣΠΑΡΤΑΛΗΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΥΡΙΟΧΟΣ
ΜΗΧΑΝΟΡΓΑΝΩΣΗ:
Θ. ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ & ΔΙΑΝΟΜΗΣ: Θ. ΚΟΤΤΑΣ
ΕΚΤΥΠΩΣΗ:
IRIS AEBE
ΔΙΑΝΟΜΗ:
ΑΡΓΟΣ Α.Ε. 210 6690560